

Пролісок

portal.prolisok.org

січень
2015
№5
(155)

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК

Газета Кіровоградського обласного навчально-виховного комплексу
(гімназія-інтернат – школа мистецтв)

Сьогодні в номері:

Поради
ЗНОшникам

6-7 см.

Дешо про
любов...

8 см.

Справжній
герой

2 см.

Справжній герой

У часи складної ситуації на кордоні з Російською Федерацією рідну державу самовіданно захищають мужні воїни. Серед них - мій рідний дядько Іконніков Данило Віталійович, який 24 березня 2014 року був мобілізований до Державної прикордонної служби України, а вже 1 квітня ніс службу у Донецькому прикордонному загоні (військова частина № 9937, прикордонний відділ «Дмитрівка»).

Під час здійснення патрулювання державного кодону України 30 травня 2014 р. прикордонним нарядом мого дядька було затримано 3 автомобілі з терористами, які перевозили зброю та боєприпаси. Загалом було затримано 13 бойовиків та вилучено 27 автоматів АК, 2 пістолета, 4 кулемета, 5 гранатометів типу «Муха», 5 снайперських гвинтівок та 84 ящика із боєприпасами та гранатами. За це затримання Данило та його загіг отримали подяку та грошову винагороду від командування.

4 червня підрозділ Данила передислокували до пункту пропуску «Маринівка». А 5 червня близько 15-ї години відбулася масштабна атака з боку Російської Федерації на територію України, окуповану терористами. Колона з 4 автомобілів «КаМАЗ», автомобіля «Урал», БТРу, трьох мікроавтобусів та чотирьох легкових автівок із терористами стала в бойовий порядок. Особовий склад відділу прийняв бій. Прикордонники тримали оборону пункту пропуску протягом 8 годин і відбили атаку бойовиків. За даними ДПСУ нападаючих було близько 350 осіб, а прикордонників – 70. Проте нечисельний загіг українських військовослужбовців знищив броньований автомобіль «Урал» та 3 автомобілі «КаМАЗ», на яких російські та чеченські найманці з так званого батальйону «Восток»

планували потрапити в Україну; також було захоплено БТР та кулемет «Утєс», калібр 12.7. Частина терористів було знищено, решта нападаючих із пораненими втекли на територію Росії.

Протягом місяця відділ тримав оборону ПП «Маринівка», відбиваючи атаки терористів. На допомогу прикордонникам прийшли десантники 79-ї бригади, які дислокувалися біля стратегічної висоти «Савур-Могила» (знаходиться за 16 км від пункту пропуску). Після ротації відділ було передислоковано. Іконніков Данило продовжив нести військову службу у складі Мобільного підрозділу прикордонних військ на кордоні з Російською Федерацією, неподалік міжнародного пункту пропуску «Новоазовськ». Після зухвалого введення регулярних російських військ зі сторони Таганрогу прикордонникам довелося відступити за буферну зону, яка розділяє сили українських військ і так званої Новоросії. Зараз мій дядько захищає підступ

пи Маріуполя, служачи механіком-водієм БТРу на блокпосту.

Щодня герої ризикують власним життям, забезпечуючи спокій мирних жителів та збереження цілісності нашої держави. Ще рік тому я і подумати не могла, що розпочнеться війна. Хіба люди не розуміють, наскільки страшні її наслідки?! Господи, що людям потрібно? Адже світить в небі сонце, росте в полях хліб. Люди живуть, народжують дітей, працюють, здійснюють наукові відкриття... Тільки б служили ці відкриття справі миру, а не війні.

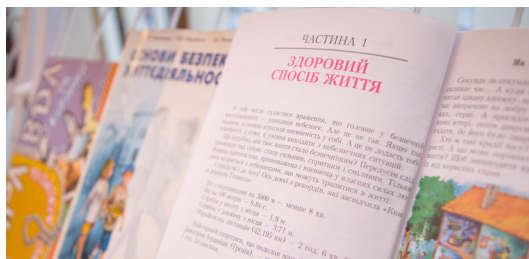
ТИЖДЕНЬ СПРИЯННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ТА БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

«ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ – ЦЕ МОДНО»

Здоров'я - безцінне надбання не тільки кожної людини, а й усього суспільства. При зустрічі та на прощання ми зазвичай бажаємо один одному доброго і міцного здоров'я, оскільки саме здоров'я - запорука повноцінного і щасливого життя. Реалізовувати плани, успішно вирішувати основні життєві завдання, долати труднощі, а, якщо доведеться, то й значні перевантаження може тільки здорова людина.

Життєвий досвід показує, що піклуватися про своє здоров'я люди зазвичай починають

тільки після того, як недуга дасть про себе знати. Обставини примушують людину самостійно шукати шлях до одужання або надавати допомогу своїм близьким у домашніх умовах. Проте захворюванням можна запобігти. Потрібно лише вести здоровий спосіб життя.

Із 19 по 24 січня 2015 року в облкомплексі було проведено Тиждень сприяння здорового способу життя та безпеки життєдіяльності «Здоровий спосіб життя – це модно».

Різноманітною за змістом і формою профілактичною роботою з питань здорового спосо-

бу життя було охоплено 100% учнів навчально-го закладу.

Відповідно до тематики Тижня в комплексі було проведено різноманітні заходи:

- загальногimназійна лінійка, присвячена відкриттю Тижня;
- тематична радіогазета;
- конкурс на кращий учнівський малюнок на тематику Тижня серед учнів 5-7 класів гімназії-інтернату;

- конкурс стіннівок на тематику Тижня в 5-11 класах;
- виховні години, години спілкування, ігри, конкурси на тематику Тижня.

Бути здоровим модно і вигідно: багато публічних людей дотримуються здорового життя і є прикладом для інших. Піклуватися про своє здоров'я треба, звичайно, не лише тому, що це модно, а головне, тому що це корисно.

Релкопегія УПГ

Кіровоградщина – колыска українського футболу

Саме так. Кіровоградщина – колыска українського футболу. Звернімося до історії розвитку футболу на території нашої області.

Точної дати зародження футболу на території сучасної Кіровоградщини в архівах не збереглося. Зате відомо, що на початку ХХст. завезли гру мільйонів у тодішній Єлисаветград англієць, котрі працювали на заводі братів Роберта і Томаса Ельворті. Вони ж спорудили перший в місті стадіон, вірогідніше всього, в період з 1907 по 1910 роки. Поступово новий спорт набирал популярності й серед корінного населення. Із 1909-го починається запекле суперництво між збірними заводу та чоловічої гімназії. 17 жовтня 1910 року в єлисаветградській газеті «Голось Юга» вперше згадується про публічний матч, у котрому «Гурток футболу» земсько-го реального училища розгромив команду комерційного училища з рахунком 6:0.

Футбол швидко поширився на теренах Кіровоградщини серед молоді. Із 1922 року команда заводу «Червона зірка» виступала у чемпіонатах УРСР. Футбол почав по-

ширюватися і в інших регіонах, які брали приклад із Кіровоградщини.

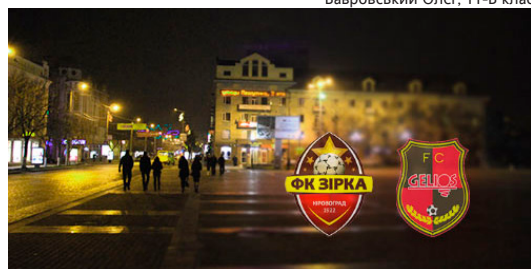
Місцеві дослідники футболу Микола Ковальов та Андрій Перевозник припускають, що саме від «Червоної зірки» слід вести історію флагамена футболу Кіровоградщини, котрий згодом переходив під егіду різних відомств. Хоча деякі краєзнавці наполягають, що родовід нинішньої «Зірки» сягає

до тієї самої команди, що була створена при заводі Ельворті.

На сьогодні жодна команда не представляє Кіровоград в УПЛ, але є команди – постійні представники Першої ліги, які займають місця у першій п'ятірці.

Бавровський Олег, 11-В клас

Моя Кіровоградщина

Я дуже люблю подорожувати. Кожна нова мандрівка така очікувана! Та найприємніше – збиратися, планувати. Ось і речі зібрано... І ти схвилюваний та радісний, адже скільки всього нового і прекрасного таїть у собі наша планета! Щемить – і тобі відкриється таїна незвіданого.

Когось вабить дика природа, а хтось хоче побувати в галасливому мегаполісі з хмарочосами й мільйонами людей, комусь хочеться відкрити таємниці багатівікових замків та палаців, а хтось мріє про тепле сонце на морському узбережжі...

Та що там далекі країни! Як на мене, то і мандрівка рідними просторами може залишити незабутні враження. «Розумний мандрівник ніколи не зневажає свою власну країну», – стверджує Карло Гольдоні. Тільки пригадайте свої відчуття при поверненні додому. Бачиш знайомий напис «Кіровоградська область» – і на очах з'являються сльози радості. Хочеться бігати широкими прекрасними

полями, співати, обіймати соняшники, стрибати, вдихати простір полів. Тільки в наших лісах пташки – найспівочіші, береги річок – наймальовничіші, небо – найвище... Наша земля вражає своєю природною красою, гучними водоспадами, глибокими печерами, загадовими водоймами та може здивувати кожного своєю неповторністю та загадковістю.

І хоча наша область невелика, це не применшує почуття гордості за те, скільки прекрасних і талановитих людей виростила та вигодувала на своїй землі Кіровоградщина. Пригадайте!

Володимир Винниченко,
Юрій Яновський, Євгеній
Маланюк, Юлій Мейтус,

Олександр Осмьоркін, сім'я
Тобілевичей, Марко Кропивницький та багато інших.

Я пишаюсь тим, що народилася і зростаю саме на цій землі. Дякую тобі, рідна земле. Хай береже тебе Бог від непогоди і лиха. Хай буде благословенна наша земля!

Арніупіна Катя, 5 клас

Поради ЗНОшникам

Зимові канікули. Новий рік. Різдво. Батьки та друзі – усі разом. Навколо радощі та веселощі, але не для одинадцятикласників – у них ЗНО. Тож, кілька порад для них...

- Останній рік у школі – найважчий, всі це розуміють, але частіше на словах, ніж на ділі. А діло починається в кращому випадку за кілька місяців, в гіршому – тижнів. Хочу – не хочу, але є таке слово «треба». ЗНО – це треба: готуватись, учити, здавати. Починай!
- Живи з новинами ЗНО. Раз в тиждень-другий переглядай новини про тестування на освітніх порталах. Це вбереже від неприємних несподіванок. ЗНО-2015 обіцяє мати декілька таких. Нехай краще вони будуть своєчасними та приємними.
- Як готуватись? Скільки? З ким? Важливі питання. Відповіді знайдуться в процесі роботи. Твій рівень знань, оточення та наявність мотивації розставить все по місцях. Підготовка – на курсах, вдома, з репетитором – покаже

твої слабкі та сильні сторони. Крім того, знання – це одне, а на ЗНО потрібні ще й максимальна увага, вміння контролювати час, швидка логіка та гарна пам'ять.

- Реєструйся на ЗНО вчасно і правильно. Перевір все, відправ і отримай підтвердження. Це вже буде третина справи.
- Орієнтовно за три тижні до дати першого предмету ЗНО ти отримаш запрошення-перепустку з адресами пунктів тестування (її також можна роздрукувати зі своєї інформаційної сторінки). Взимку або на початку весни не варто панікувати, «де я буду здавати ЗНО?»

- Забудь на час іспиту про свій телефон. Вимкни, залиш, там, де скажуть. Для прикладу візьму випадок, коли хлопчина телефон вимкнув, однак залишив у кишені. Звичайно, металодетектор повідомив про це «приємним» писком. Хлопець був на межі: «Я ж його вимкнув!» Комісія, яка прийшла з охоронцем перевіряти та ставити печатки на сертифікатах, запитала у всіх присутніх, чи не заважав хлопець і чи вони не проти, щоб він продовжував, і тільки після позитивної для учня відповіді всі продовжили працювати з тестами. Йому пощастило, а чи пощастить тобі в такій ситуації?

ОСОБЛИВА ДУМКА

- Залишити пункт тестування до здачі своїх бланків – НЕ МОЖНА. Теж був випадок: учениця попросилась вийти, і вирішила піти подихати свіжим повітрям. На жаль, повернутись, щоб продовжити, вже не змогла.
- Правила є правила. Їх треба виконувати, інакше статус «студент» відкладеться ще на рік.
- Час. Його вистачає, якщо не засиджуватись над виконанням одного завдання. Не знаєш – пропусти. Не маєш потім часу на роздуми – відкинь однозначно хибні відповіді (на твою думку) та вибери ту, яка є найбільш імовірно правильною.
- Перевірка відповідей – важкий етап через вагання. Якщо вагаєшся між двома варіантами відповіді, вибери той, який першим здався правильним. Вагання часто веде до помилок. Як кажуть, перше враження – найправильніше. От і перша відповідь – найправильніша.
- Твір. Оскільки тестування з української мови та літератури проходять практично всі, писати завдання з розгорнутою відповіддю доведеться й тобі. Не

всі є письменниками, але можна вивчити хоча б основні правила правопису, щоб була впевненість у тому, що пишеш (невпевнений – не пиши або перефразуй думку). Усі можуть потренуватись вдома: написати кілька творів, попросити когось перевірити, виробити свою стратегію перетворення хмар-думок в гарну письмову роботу. Користуйся шаблонами: зроби зо два своїх і речення будуть швидше писатись, і бали вищі отримуватись.

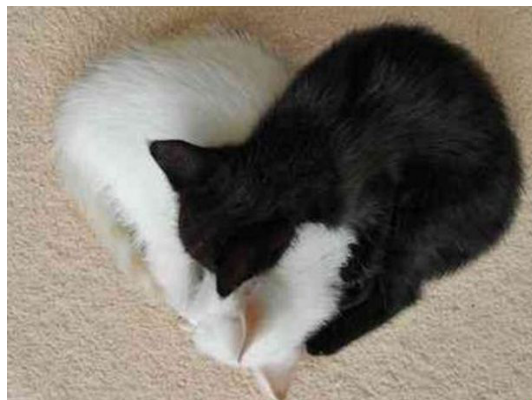
- Не бійся робити виправлення у бланках відповідей. Але лише тоді, коли впевнений (бо згадав, перерахував, дочитав). Пам'ятай про пункт №2. Під час вагання перша вибрана відповідь зазвичай правильніша.
- Тести. Не недооцінюйте важливість тренувальних тестів. З підручниками працювати – це одне, з тестами – зовсім інше, вони формують навички «швидкої відповіді» та «раціонального використання часу».

Успіхів усім! Не бійтесь іспитів, а заготовуйтеся ними.

Де що про любов... Де що про любов...

Чи можна когось або щось любити до без-
тями?

Відомо, що фанатизм до добра не дово-
дить, він засліплює людину до втрати адекват-
ності. Хоча навряд чи можна любов угамувати,
якщо вона справжня...

У Книзі Книг є вислів: « Любов довго тер-
пить, любов милосердствує, не заздрить, любов
не величається, не надимається, не поводить-
ся нечемно, не шукає тільки свого, не рветься
до гніву, не думає лихого, не радіє з неправди,

але тішитися правдою, усе зносить, вірить у все,
сподівається всього, усе терпить! Ніколи лю-
бов не перестає» (Корнф. посл. ап. Павла 13 чл.
4 ст). На мою думку, любов – це незрівнянне по-
чуття, та іноді воно змушує страждати, втрачати

голову. Тож чи потрібна любов?

По-перше, любов – це старанна робота над собою. Заради коханої дівчини ти можеш зро-
бити все: почати вчитися, займатися спортом,
залишити у минулому всі свої погані звички,
прийти о шостій годині ранку з цукерками та
квітами.

По-друге, любов – це самопожертва та
повна віддача. Відомо багато прикладів у літе-
ратурі та житті, коли це світле почуття може
призвести до трагедії. Наприклад, відома всім
історія про Ромео та Джульєтту, які віддали своє
життя, адже не могли пережити втрату коханої
людини. Та, на мою думку, їх вчинок був пра-

вильним, тому що заради справжньої любові
можна віддати все найцінніше, що в тебе є, на-
віть життя.

По-третє, любов – це найбільша сила, яка
здатна змінити людину і світ навколо неї. Коли
ти закохуєшся, то сенсом твого існування стає
зробити свою другу половинну найщасливішою
у Всесвіті.

Отже, не можна заборонити собі любити,
бо це найсвітліше у світі почуття. Але треба
дочекатися, поки Доля зведе тебе з рідною ду-
шею, заради якої можна звернути гори.

Алексіонов Євген, 11-А клас

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.
Голова комісії інформації УПГ.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2014 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.